

HODNOTÍCÍ ZASEDÁNÍ POROTY – II. KOLO SOUTĚŽE

HODNOCENÍ SOUTĚŽNÍHO NÁVRHU Č. 4

V II. kole soutěže došlo k oslabení hlavní koncepce návrhu, tj. příčného členění území jakožto nosného prvku organizace jednotlivých prostorů a funkcí, s výjimkou předprostoru kláštera.

Začleněných stávajících stromů v dlažbě náměstí nebylo přesvědčivým způsobem technicky vyřešeno. Nahrazení jírovců platany se jeví vzhledem k charakteru místa jako diskutabilní.

Umístění drobných užitkových objektů v klášterní zahradě přispívá k její nežádoucí fragmentizaci. Návrh vnitřního řešení zahrady je proti I. kolu soutěže méně jasný a přehledný.

Zatímco návrh správně definuje plochu před klášterem jako těžiště společenských aktivit v území, navržená velikost zadlážděné plochy je proporčně neadekvátní vůči celému náměstí.

Pergola na hraně mezi náměstím a parkem a v ose ulice Farského se nadále projevuje jako funkční a vizuální bariéra, přičemž situaci nelepší ani rozdrobení pergoly na samostatné objekty.

Návrh uspořádání parku rezignuje na rozvoj nad rámec současného stavu.

Předprostor před školou je hodnocen pozitivně.

Řešení točny zohledňuje požadavky veřejnosti, nepřináší však žádné nové kvality.

Komunitní záhonky před obytným domem jsou vzhledem k nedaleké klášterní zahradě neúčelné.

Pěší pohyb podél parku je ve vztahu k šikmému stání nekonformní.

Dopravní řešení

Kladně lze hodnotit řešení prostoru před klášterem a návrh obytné zóny před školou. Zajímavý je návrh hřiště na střeše garáží před obytným domem v Plzenecké ulici.

Slabší stránkou je návrh na jednosměrný provoz cyklistů kolem náměstí, který v praxi nebude fungovat a zóně 30 a v obytné zóně je to kontraproduktivní. V této souvislosti by bylo lepší parkovací stání upravit. Pro symbiózu motorových vozidel a cyklistů není vhodné (bezpečně) používat na straně protisměrného pohybu cyklistů šikmá nebo kolmá parkovací stání.

(Z posouzení Ing. arch. Ivana Lejčara, nezávislého odborníka na dopravu)

Zeleň, voda

Funkční řešení se propisuje do koncepce a podřizuje ho svému řádu. Statické řešení, které minimalizuje zásahy na očištění a provozní síť komunikací. Historický charakter není využit a do nového řešení se neprosazuje. Výtvarná povaha záhonového konceptu strhává na sebe pozornost v rozporu s charakterem prostoru, jde proti historickým i provozním vazbám i vůči kontemplativní povaze prostoru.

Srážková voda je jímána externě a následně užita závlahovým systémem. Tento princip je v rozporu s požadavkem na udržitelnost a přirozený vsak srážkových vod.

Navržená obnova stromového patra v horizontu 10–15 let postrádá konkrétní kvantifikaci fází. Pozitivně lze vnímat komunikovaný akcent participace obyvatelstva. Taxonomická změna a převod aleje na platany je odvážnou volbou druhu, nicméně zcela mění historický výraz místa. Technická opatření zlepšující stanoviště stromů jsou nedostatečně specifikována s ohledem na jejich význam v řešení celku.